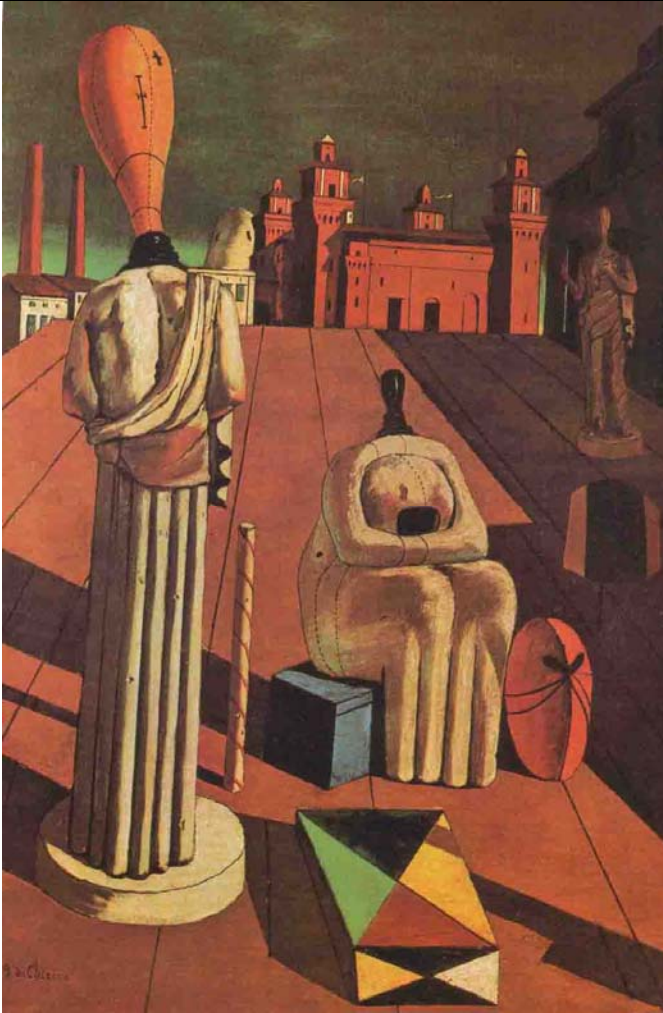

ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΜΟΣ (20^{ος} ΑΙΩΝΑΣ)

Καλλιτεχνικό κίνημα που ξεκίνησε στη Γαλλία τη δεκαετία του 1920, μετά εξαπλώθηκε σε όλη την Ευρώπη, ειδικά στη Γερμανία και Ισπανία. Ο ποιητής Αντρέ Μπρετόν, που ήταν ο αρχηγός του νέου κινήματος, δημοσίευσε τις απόψεις των σουρεαλιστών στο πρώτο Σουρεαλιστικό Μανιφέστο το 1924. Οι σουρεαλιστές προσπάθησαν να ζωγραφίσουν τον άγνωστο κόσμο του μυαλού, τα όνειρα και το παράλογο, καθώς ενδιαφέρονταν πολύ για την ψυχολογία του ασυνείδητου όπως τη διαμόρφωσε ο Φρόιντ. Ο σουρεαλισμός διακηρύττει την παντοδυναμία του ονείρου, του ενστίκτου και στρέφεται εναντίον κάθε λογικής, ηθικής και κοινωνικής τάξης. Ως κύριο μέσο έκφρασης, προέβησαν τον «αυτοματισμό», επιδιώκοντας τη διερεύνηση του ασυνείδητου, την απελευθέρωση της φαντασίας «με την απουσία κάθε ελέγχου από τη λογική».

ΝΤΕ ΚΙΡΙΚΟ: ΜΟΥΣΕΣ 1916

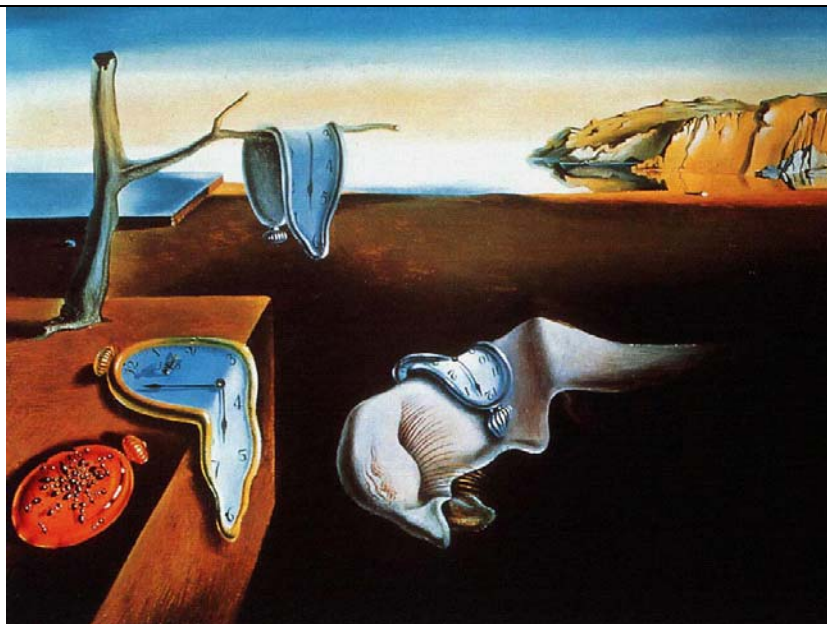

***Μεταφυσική ζωγραφική (Pittura Metafisica):** Όρος που αναφέρεται στη ζωγραφική του Ιταλού Ντε Κίρικο στη δεκαετία του 1910. Η από μέρους του χρησιμοποίηση ονειρικών εικόνων σε φανταστικά αρχιτεκτονικά τοπία και η αντιπαράθεση ασυνάρτητων, ετερόκλητων στοιχείων προαναγγέλλουν ορισμένες πλευρές του Σουρεαλισμού.

Ο **Τζιόρτζιο Ντε Κίρικο** (1888 - 1978), Ιταλός ζωγράφος που γεννήθηκε στο Βόλο, ίδρυσε το καλλιτεχνικό ρεύμα της μεταφυσικής σχολής. Αφού σπούδασε ζωγραφική στην Αθήνα και στη Φλωρεντία, το 1906 ο Ντε Κίρικο μετακόμισε στη Γερμανία και γράφτηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Μονάχου όπου διάβασε τα γραπτά έργα των φιλοσόφων Νίτσε και Άρθουρ Σοπενχάουερ και μελέτησε τη δουλειά των Άρνολντ Μπόκλιν και Μαξ Κλίνγκερ. Από το 1910 και μετά έζησε στην Ιταλία. Ο Ντε Κίρικο είναι γνωστός για τους πίνακες που έκανε από το 1909 έως το 1919, την **Μεταφυσική** του περίοδο, η οποία είναι αξιομνημόνευτη για τις κατατρεγμένες μελαγχολικές φιγούρες που αποτυπώνονται στους πίνακές του. Αργότερα στη ζωή του ο Ντε Κίρικο εγκατέλειψε το μεταφυσικό του ύφος και άρχισε να ζωγραφίζει πιο ρεαλιστικά.

Ο πίνακας αυτός, από τους σπουδαιότερους της **“μεταφυσικής περιόδου”** του καλλιτέχνη, είναι μια σύνθεση των εμπειριών του εκείνης στην εποχή. Βρίσκουμε πάλι εδώ την ίδια ατμόσφαιρα όπως και στις Πλατείες της Ιταλίας, καθώς και τα ανδρείκελα με τη μυστηριακή τους παρουσία και τα έντονα χρώματα τους. Στον πίνακα υπάρχει μια στα-τικοτητα και επικρατεί μια ερημιά που επιτείνεται από τις βαθιές μακριές σκιές που ρίχνουν τα κτίρια και τα αντικείμενα. Επίσης υπάρχει μια προοπτική απότομη με τις σύγκλιουσες στο οριζόντιο επίπεδο.

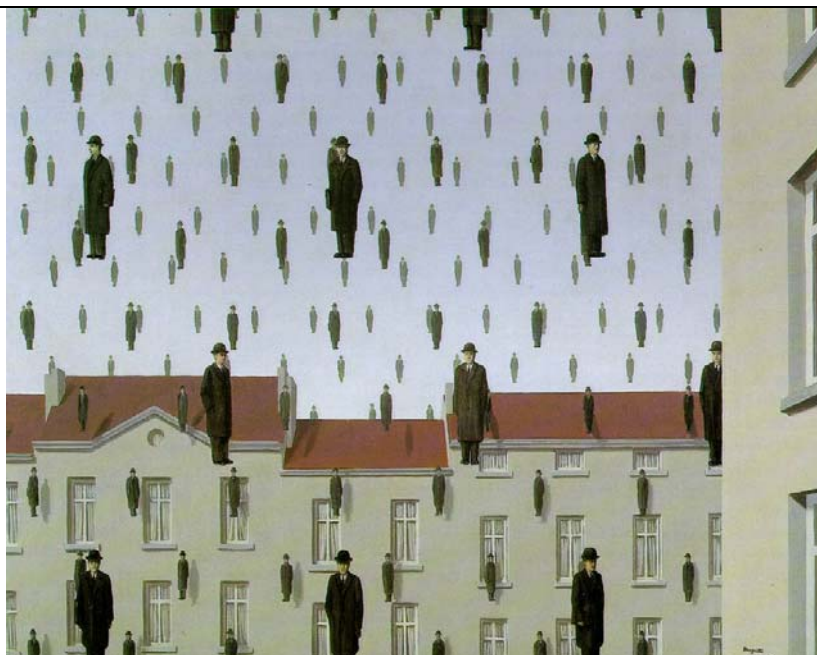
Οι ανιγματικοί, ονειρικοί πίνακες του Ντε Κίρικο επηρέασαν βαθιά τους Σουρεαλιστές της εποχής του.

ΝΤΑΛΙ : ΕΜΜΟΝΗ ΜΝΗΜΗΣ 1931

Στο έργο αυτό τα λιωμένα ρολόγια και το παραμορφωμένο πρόσωπο στο κέντρο, έχουν μια ένταση, μια αίσθηση του μανιακού χρόνου, ενός προσωπικού κόσμου που συντίβεται κάτω από την πίεση του σύγχρονου. Ο χρόνος παραμένει ακίνητος στο μυαλό εκείνου που ονειρεύεται, γι' αυτό και στο άνυδρο και ανάερο τοπίο τα μεταλλικά ρολόγια όχι μόνο έχουν σταματήσει για πάντα, αλλά λιώνουν σιγά σιγά, παίρνοντας οργανική μορφή και τραβώντας πάνω τους τα έντομα σαν ώριμα φρούτα.

Ο Ισπανός ζωγράφος **Σαλβατόρ Νταλί** (1904 -1989) ζωγράφισε το εξωπραγματικό με σχολαστικό ρεαλισμό, γι' αυτό και τα έργα του είναι τόσο συνταρακτικά. Περιέγραψε τα αυτά ως "ζωγραφισμένες με τα χέρι ονειρικές φωτογραφίες" και η δύναμη τους έγκειται ακριβώς στην παραδοξότητα τους. Εξαιτίας και των εξωφρενικών, και κατά καιρούς εκκεντρικών δηλώσεων του, η φήμη του ήταν τεράστια. Ως μέλος του Σουρεαλιστικού κινήματος, προώθησε την ιδέα του παραλογισμού και το ρόλο του ασεινειδητου την τέχνη του. Οι πίνακες του που αποκαλούνταν από τον ίδιο "ζωγραφισμένες ονειροφωτογραφίες", διακρίνονται για την έμφαση τους στην απόδοση των λεπτομερειών, την τεχνική δεξιοτεχνία, την επινοητικότητα, την τάση για επίδειξη και τη μεγάλη χρήση φροϋδικών συμβόλων. Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο το ενδιαφέρον του στράφηκε προς τα θρησκευτικά θέματα.

ΜΑΓΚΡΙΤ: Η ΠΤΩΣΗ 1953

Οι αλλόκοτοι άντρες με τα σκληρά καπέλα (μπόουλερ) πέφτουν από τον ουρανό με πλήρη αταραξία, εκφράζοντας κάτι από την παραδοξότητα της ζωής όπως την ξέρουμε. Η τέχνη του, ζωγραφισμένη με τόση σαφήνεια ώστε να φαίνεται εντελώς ρεαλιστική, είναι τυπικό δείγμα της σουρεαλιστικής αγάπης για τις παράδοξες οπτικές αναφορές.

Ο Βέλγος σουρεαλιστής Ρενέ Μαγκρίτ(1898-1967) πρίν γίνει ζωγράφος, σχεδίαζε αφίσες, διαφημίσεις και ταπετσαρίες. Τα χαρακτηριστικά της ζωγραφικής του Μαγκρίτ υποδηλώνουν το ασυνήθιστο, το παράξενο, την παραμόρφωση της κλίμακας, το ερωτικό στοιχείο, το απρόσμενο, το μυστηριώδες και το άγνωστο.

ΠΗΓΕΣ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 3 ° ΤΟΜΟΣ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΕΛ. 185 - 192

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A3%CE%B1%CE%BB%CE%B2%CE%B1%CE%B4%CF%8C%CF%81_%CE%9D%CF%84%CE%B1%CE%BB%CE%AF

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%B6%CF%8C%CF%81%CF%84%CE%B6%CE%B9%CE%BF_%CE%BD%CF%84%CE%B5_%CE%9A%CE%AF%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%BF